

Р Е Ш Е Н И Е

№ 128

гр.Перник, 24 юли, 2009 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на петнадесети юни две хиляди и девета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ.

**Членове: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА.**

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурора Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 138 по описа за **2009** година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Митница Перник обжалва решение № 32 на Районен съд Брезник, постановено по н.а.х. дело № 20/09 г., с което е отменено наказателно постановление № 112/2007 г. С отмененото наказателно постановление, АНО е наложил на ***** На основание чл. 123, ал. 2 във вр. чл. 124, ал. 1 от ЗДДС имуществена санкция в размер на 2000 лева и е постанови отнемане в полза на държавата акцизни стоки с неистински бандероли - 26 бр. бутилки джин "Савой силвър клуб". Касаторът, чрез пълномощник, поддържа, че решението на районния съд е незаконосъобразно и поддържа доводи, че решението следва да се отмени, а наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител поддържа становище да се потвърди оспорваното решение.

Участващия прокурор от ОП Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като се запозна с доводите на страните и обсъди доказателствата по делото, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна.

На база на представените и приети от първостепенния съд доказателства, решаващия съдия е приел, че обжалваното наказателно постановление е постановено при съществени процесуални нарушения. Съдът е развил доводи относно опорочена процедура при ангажиране на административно наказателната отговорност от страна на АНО при издаване на обжалваното наказателно постановление, както и относно допуснатите нарушения, свързани с правото на защита на ответника по касационната жалба. Въз основа на тези изводи е постановил правилен съдебен акт, с който е отменил наказателното постановление.

Касационният състав не намира основания да бъде уважена жалбата на касатора.

Правилни са изводите на районния съд за констатирани противоречия при провеждане на процесуални действия от страна на служители на АНО с нормативно определените правила по приложимия НПК.

Липсата на нормативна конкретика по процедурни правила, при твърде остарялата редакция на ЗАНН се компенсира от правилата на НПК, към които препраща чл. 84 от ЗАНН. В тази връзка са изложените съображения на районен съд какви точно правила по НПК, приложими за обезпечаване на доказателства, като изземване и установяване наличието на неистински акцизни бандероли са били нарушени. Следва да се вземе предвид и нормативно съществуващата разпоредба на устройствения закон за митниците - чл. 16, т. ю от ЗМ, която също препраща към спазване правилата на НПК.

Изложени са мотиви и за това, че са допуснати нарушения на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

В тази връзка, Административен съд Перник намира, че липсата на изложените касационни основания налага обжалваното решение да бъде оставено в сила.

Поради изложеното, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 32 на Районен съд Брезник, постановено по н.а.х. дело № 20/09 г., с което е отменено наказателно постановление № 32/2007 г. на Началника на Митница Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: /п/

ОСОБЕНО МНЕНИЕ на съдия С.С., по решението, постановено по к.н.а.х. дело № 138/09, по описа на Административен съд Перник.

Касационната жалба е процесуално допустима, разгледана по същество е основателна.

Изложените в нея оплаквания могат да се споделят от мен, тъй като по особено мнение не са били допуснати съществени процесуални нарушения от страна на служители на АНО при съставяне на АУАН, както и при издаване на наказателното постановление.

Извън мотивите на районния съд, които не споделям, като краен извод, следва да се има предвид, че АНО е съобразил, приложимостта нормите на ДОПК, във връзка с препращащите норми на ЗАДС. Не споделям цитирането и отчитане на законови нарушения от страна на АНО на норми от НПК, на които се е обосновал районния съд.

По отношение назначаването на експертиза за установяване обстоятелството за наличие на неистински акцизни бандероли АНО е изпълнил задълженията си по чл. 63 от ДОПК. Липсата на писмено възлагане на експертизата не опорочава процедурата по доказване на извършеното нарушение, тъй като в самия протокол за направеното от експерти към ЦМУ при Агенция "Митници" е посочено възлагателно писмо, изведено от касатора - изх. № РК 1201/0436 от 9.X.08 г. на Митница Перник. Самата процедура налага писмено възлагане, т.е. по административно наказателната преписка е изпълнено императивно изискване за да се приеме в следващ момент, че експертизата е била назначена именно от АНО, за обезпечаване на доказването за извършеното нарушение. От това следва, че АНО, действащ като орган по приходите не е нарушил разпоредбата на чл. 67 от ДОПК - експертизата не е лишена от доказателствена тежест, а за изготвянето ѝ не са допуснати процедурни нарушения.

Наличието на специално предвидена процедура по ДОПК, приложима в аналогични случаи на извършено нарушение на разпоредбите на ЗАДС изключва прилагането на нормите на НПК, имащи отношение в различно по характера си производство от това по установяване и санкциониране на административни нарушения. Ако се приеме, както неправилно е мотивирал решението си районния съд, че процедурни разпоредби на НПК са приложими в това производство би се създавала порочна практика, утежняваща дейността на АНО. Прилагането на правила на НПК не е в компетентността на АНО, а е работа на органи на досъдебно производство, строго подчинени именно на процесуалните разпоредби на този кодекс. Текста на чл. 161 от НПК, предвижда искането за извършване на процесуални действия по НПК да е от прокурор. Няма данни да е приложима и втората алинея на тази разпоредба, тъй като проверката е направена в рамките на компетентността на митнически служители по заповед от вишестоящ спрямо тези служители орган /заповед № 341/30.VIII.07 г. на Началник Митница Перник/.

Именно поради изложеното приемам, че въззивният съд неправилно е приел приложимостта на НПК, при изрично уредената процедура, уредена от ЗАДС.

Следва де се има предвид, че правомощията дадени на митнически служители да провеждат дознания са законодателно прекратени от м. септември 2006 г., което лишава приложимостта на чл. 161 от НПК, тъй като те не са в категорията лица, които могат да се обръщат към съда за одобряване на подобни действия.

Чл. 123, ал. 2 от ЗАДС съдържа множество различни хипотези на изпълнителни деяния, осъществяването на всяко от които води до различно административно нарушение. Фактът, че технически те са описани в една правна разпоредба, не заличава самостоятелния характер на всяко правонарушение, което осъществява фактическия състав на конкретната правна норма, включваща и съответното предложение от нея. Държането на акцизни стоки с неистински бандерол е форма на изпълнително деяние, което законодателят е въвел като нарушение, което се санкционира по административен ред. Фактът, че се нарушава чл. 123, ал. 2 от ЗАДС (макар че коректното правно основание би включвало и приложимото предложение от цитираната разпоредба), е достатъчен повод, още повече при наличието на безспорно доказано нарушение да бъде наложена предвидената от законодателя санкция. В тази връзка следва да се има предвид, че отговорността по чл. 123, ал. 2 от ЗАДС е обективна. Въззивникът нито пред административния орган, нито пред въззивния съд не е правил възражения, че стоките не са негови, напротив позовава се на това, че не е в състояние да различава неистински от истински акцизни бандероли. При издаване на наказателното постановление в обстоятелствената част, в която АНО е приел, че нарушителя "държи в търговски обект - търговия на едро, акцизни стоки, облепени с неистински бандероли" е конкретизирана формата на нарушението, което попада в хипотезите на чл. 123, ал. 2 от ЗАДС.

Въззивният съд се е занимавал единствено с нарушенията на приложимия според него НПК. Това не води до убеждение, че районният съдия е бил обективен при постановяването на съдебния акт. Несъстоятелни в този ред на мисли са и мотивите за това, че не било посочена формата на вина или мотивировка защо АНО е определил такъв размер на наказанието. Обективната отговорност изключва каквато и да било форма на вина, а наказанието е определено съобразно редакцията заложена от законодателя - "не по малко от 2000 лева".

При наличието на безспорни констатации, че при извършената проверка е установено държане, съхраняване на стоки, предмет на административно нарушение, с цялостната отмяна на наказателното постановление, районен съд е допуснал нарушение на разпоредбата на чл. 20 от ЗАНН. Като краен правен резултат, нарушителя би се облагодетелствал от отмяната на наказателното постановление, издадено срещу него и отнетите от АНО стоки следва да му се върнат, а притежанието им е забранено от посочената разпоредба. Отделно от това, обективната отговорност на нарушителя не допуска притежанието на подобни стоки.

Предвид изложеното, намирам, че решението на районния съд би следвало да бъде отменено, като неправилно и вместо него да бъде постановено друго, по същество с което да бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Съдия: /п/